

han følte sig aldeles sikker paa, at naar vi kom ud paa Landet, saa skulde det nok gaa. Det ærede Medlem sagde — og det er ogsaa til Dels rigtigt — at ude i Landet kan enhver Mand selv regne det hele ud. Det kan enhver Mand ganske vist, naar han først vil tage sig det paa — ja, fører han allerede et nøjagtigt Regnskab, kan han straks gøre det; er det ikke Tilfældet, kan han gøre det om et Aar, naar han i et Aar har ført et nøjagtigt Regnskab. Men selv om man nu gik ud fra, at alle Vælgere i Landet vare saa udmærkede Bogholdere, at de allerede nu havde deres Regnskaber i Orden og allerede nu kunde sige, hvorledes Toldloven og Brændevinsskatten ville virke, saa var det jo dog noget, vi først vilde faa at vide bagefter, naar vi kom ud paa Landet og fik disse Vælgere i Tale. Og sæt, at de saa sagde: Nu skulde der da ske jer al Landsens Ulykker, saaledes som I her have tilsidesat vore Interesser! Nej den Slags Ting kan ikke klares ved at spørge Folk bag efter, der maa man have solide Tal og klare og tydelige Beviser forud.

Det ærede Medlem for Slagelse syntes at have den Opfattelse, at jeg havde talt med Ringeagt om det Museum, han i sin Tid rejste Landet rundt med. Det har jeg slet ikke. Det var vist en ganske udmærket Ting, og, efter hvad det ærede Medlem i Dag har oplyst om dets Indretning, har det sikkert været overordentlig godt og forstandigt, men de Folk, som kom og fik Forstand deraf, gik jo bort i den Tro, at hele denne Toldbeskyttelse eller i alt Fald en ganske overordentlig stor Del af den skulde hæves, og der bliver jo stadigvæk det Spørgsmaal, om disse Mennesker — og det er, tror jeg, grumme mange Mennesker i Landet, som ganske naturligt have interesseret sig meget for denne Toldbevægelse, og som have faaet ind i sig disse fra først af meget store Tal om de Fordele, de skulde have ved en ny Toldlov og navnlig ved Toldbeskyttelsens Nedsættelse — om disse Mennesker virkelig ogsaa have faaet disse store Tal ud af sig igen. Jeg føler mig sikker paa, at der gaar et ganske overordentlig stort Antal Folk omkring, som have nogle rent fantastiske Forestillinger om de uhyre Millioner, som ville brede sig over Landet og vandre i Forbrugernes Lommer, naar vi faa en ny Toldlov, uden at det er dem rigtig klart, at det kommer ganske overordentlig an paa, hvad det bliver for en Toldlov.

Det ærede Medlem sagde nu om det

Eksempel, jeg havde nævnt om Skotøj: Hvor kan en Mand dog komme og sige saadan noget, som at den troende Menighed ikke er bleven gjort bekendt med, at der ikke blev noget af Nedsættelserne paa Skotøjstolden? Det ærede Medlem sagde, at det fremgik jo af den orienterende Oversigt over Toldnedsættelserne, at hele Toldnedsættelsen blev fra 2 Mark til 65 Øre, og det fremgik af den første Side af Toldbetænkningen. Ja, det kan være meget rigtigt, men det er nu en Gang saadan, at det levende Ord har en overmaade stor Magt; medens det, som Folk læse i deres Aviser, blive de efterhaanden noget sløvede over for, naar det ikke er saa udmærket en Avis som — det er jeg enig med det ærede Medlem for Æbeltoft — den Avis, jeg særlig kender; og grumme mange af dem lægge ikke rigtig Mærke til, hvad de læse eller glemme det i alt Fald temmelig hurtigt under den travle Dags Virksomhed. Men ganske anderledes bliver det, naar de faa det levende Ord at høre, særlig af en saa veltalende Mands Mund som det ærede Medlem for Slagelse; saa hænger det, som bliver sagt, fast. Og derfor er det, at jeg tror, at naar f. Eks. det ærede Medlem nu forleden var i Slagelse og der fortalte Menigheden, at Forbrugerne vilde tjene en Nedgang af ca. 4 Mill. Kr. paa de toldbeskattede Industri-varer, saa er der jo sikkert mange, som have slugt det Tal lige straks, blandt andet af den Grund, at det var mindre end det Tal, de havde faaet serveret tidligere. Men der var sikkert ogsaa mange, der syntes: Det var dog et svært stor Tal, mon det nu ogsaa kan være rigtigt? Men saa have de maaske sagt: Naa, ja det kunne vi jo sagtens faa; paa Støvlerne alene er det over 1 Mill., og hvad kan det saa ikke blive paa Bukser og Frakker og Hatte. Derfor er det, at jeg har omtalt Toldagitationen.

Det ærede Medlem var ikke langt fra at ville gøre mig til Meningsfælle med hans tidligere Ven fra Horsens (Wulff); det tager det ærede Medlem jo fuldstændig fejl i; selv om der jo ogsaa fra forskellige Sider er fremkommet Antydning af, at de Udtalelser, jeg skulde være fremkommen med, skulde tyde paa, at jeg nu var bleven Protektionist. Det er jo fuldstændig fejl; fordi man tillader sig at have en anden Mening om Toldlovens og Brændevinsskattens kombinerede Virkning end den, som det ærede Medlem og de, som se paa Sagen med hans Øjne, have, derfor bliver man virkelig ikke Protektionist. Jeg tror